

Kolosi Tamás, Róbert Péter, Fábián Zoltán. (2000). "A jövedelmek szerkezete." in: Szivós Péter és Tóth István György (szerk) *Növekedés alulnézetben*. TÁRKI Monitor jelentések.

1. Jövedelem

1.1. A jövedelmek szerkezete (Kolosi Tamás–Róbert Péter–Fábián Zoltán)

Az elmúlt tíz esztendőben nemcsak a jövedelmi egyenlőtlenségek nőttek meg erőteljesen, hanem rendkívül jelentősen átrendeződött a jövedelemeloszlás szerkezete is. A magyar gazdaság és társadalom struktúrája lényegében megfelel az Európai Unió kevésbé fejlett országaiban tapasztaltaknak még akkor is, ha a jövedelmek színvonala és az átlagos életszínvonal elmarad attól. Ugyanakkor a nagy átrendeződés lényegében a kilencvenes évek első felét jellemezte, a kilencvenes évek második felében egyik évről a másikra már nem tapasztalhatók jelentős változások.

A kilencvenes években a magyar munkaerő-piacot a szocialista gazdaságtól örökölt túlfoglalkoztatottság megszűnése, a tömeges munkanélküliség kialakulása, a korábban is magas, de a rendszerváltás következtében különösen megemelkedő idő előtti és korengedményes nyugdíjazás, az alacsony nyugdíjkorhatár lassú és fokozatos emelése, a kedvezőtlen demográfiai folyamatok jellemezték. Az aktív keresők aránya a népességen belül az 50 százalékot meghaladó szintről az egyharmados arányt alig meghaladó szintre süllyedt, és az utóbbi másfél évben is csak gyengén emelkedett. *Adataink szerint az elmúlt egy évben a munkaerő-piacot inkább a stabilitás, mintsem a változás jellemezte* (lásd 1.1.1. táblázat). A gazdasági növekedés gyorsulása ugyan a foglalkoztatottság enyhe növekedésével és valamelyest a munkanélküliség csökkenésével járt együtt, azonban nőtt a tartós, nem regisztrált munkanélküliek köre, és a korábbi eltartottak, háztartásbeliek közül is egyre többen nevezik magukat munkanélkülinek.

A tőkés piacgazdaság kialakulása azt eredményezte, hogy a gazdaság egészében, és így a foglalkoztatásban is a magángazdaság vált meghatározóvá. Míg tíz évvel ezelőtt még a foglalkoztatottaknak 95 százaléka az állami vagy az állami jellegű szövetkezeti szférában dolgozott, addig napjainkra az állami szférában (közalkalmazottak és állami tulajdonú társaságok, vállalatok) foglalkoztatottak aránya 40 százalék alatt van. Az elmúlt évben a magángazdaság további térnyerése figyelhető meg (1.1.2. táblázat). Az átalakulás lényegében 1989–94 között zajlott, ekkorra esett az állami szférában foglalkoztatottak aránya 50 százalék alá. A kilencvenes évek második felében ugyanakkor továbbra is évente valamelyest lassuló mértékben, 2–4 százalékponttal csökken az állami és nőtt a magángazdaságban foglalkoztatottak aránya.

Tovább folytatódott a munkaerő-szerkezet modernizációs átalakulása. A foglalkoztatottak ágazati szerkezetében csökkent a primer, és nőtt a terciér ágazatok aránya. Az utóbbi jelentősen meghaladja a 60 százalékot.

1.1.1. A személyi jövedelmek¹

Adataink szerint a nettó jövedelmek növekedése az 1999 márciusa és 2000 márciusa közötti időszakban 14–15 százalékos volt, ami az éves inflációt meghaladva 4–5 százalékos reáljövedelem növekedést jelent. Az átlagosnál jobban nőttek az alkalmazottak jövedelmei (16%) és a gyesen/gyeden levők jövedelmei (20–24%). A nyugdíjasok jövedelemnövekedése az inflációt alig haladta meg, és a vállalkozók is a reáljövedelem csökkenéséről számoltak be. (1.1.3. táblázat) Ugyanakkor az éves bevételek ingadozásainak kiküszöbölése után azt tapasztaljuk, hogy az utóbbi 3-4 évben lényegében hasonló mértékben változott a munkaerő-piaci makrocsoportok jövedelme, tehát nem következett be közöttük érdemleges ártrendeződés.

Az utóbbi évben a beosztott értelmiségiek nettó jövedelememelkedése volt a legjelentősebb. Kétéves perspektívában – a 2000 tavaszi jövedelmeket az 1998 tavaszi jövedelmekhez hasonlítva – a felső szintű vezetőknél, a beosztott értelmiségieknél, valamint a szellemi dolgozóknál volt jelentősebb reáljövedelem növekedés, míg a segédmunkásoknál és a mezőgazdasági munkásoknál adataink szerint csökkent a reáljövedelem. (1.1.4. táblázat)

Ha az egyes kiemelt csoportok jövedelmét a foglalkoztatottak átlagához hasonlítjuk, akkor az elmúlt két évben néhány csoport esetében jelentősebb változást tapasztaltunk. Míg a nyugdíjasok relatív jövedelmi pozíciója alig változott, a legmagasabb nyugdíjjal rendelkezők pozíciója tovább romlott, s ma már csak 10 százalékkal haladják meg a foglalkoztatottak átlagjövedelmét, a két évvel korábbi 19 százalékkal szemben. Csökkentek az iskolai végzettség és a nyelvtudás szerinti jövedelmkülönbségek. Az utóbbi tényező esetében a nagyobb elemszám is valószínűsíti, hogy a nyelvtudás terjedésével munkaerő-piaci értéke csökkent. A cigányok jövedelmi helyzete romlott leginkább: míg 1998-ban a cigányok nettó személyi jövedelme a foglalkoztatottak átlagának 79 százaléka volt, idén áprilisban már csak 68 százalékot mértünk. (1.1.5. táblázat)

Két évvel ezelőtt azonban már azt tapasztaltuk, hogy amennyiben a társadalmi státust mérő változók hatását kiszűrjük, akkor a cigányok jövedelme nem alacsonyabb, mint az ugyanolyan státusú nem cigányoké. Ugyanezt tapasztaltuk jelen vizsgálatunkban is.

Az 1998-as elemzésünk során is megvizsgáltuk, hogy a társadalmi státusnak (fizikai vagy szellemi munka, iskolai végzettség, beosztás, vállalkozói lét), a munkahely tulajdoni formájának, az indirekt módon mért munkateljesítménynek és a megkérdezett demográfiai-egészségi státusának milyen szerepe van a személyi jövedelmek alakulásában. (1.1.6/a. és 1.1.6/b. táblázatok) Két év alatt a legjelentősebb változásnak az tűnik, hogy a társadalmi státus (kisebb mértékben az iskolai végzettség, nagyobb mértékben a beosztás) hatása csökkent a jövedelmekre. Ugyanakkor a teljes (4.) modellben az iskolai végzettség más változókkal kontrollált hatása, relatív súlya valamivel magasabb 2000-ben, mint 1998-ban. Az idegen nyelv tudásának viszont a teljes modell szerint csökkent a hatása a jövedelmekre, ami összhangban van fentebb említett eredményünkkel. Lényeges ezzel szemben, hogy nőtt a többségi külföldi tulajdonban levő munkahelyeken dolgozók jövedelmi előnye. Új elem jövedelmi különbségeket magyarázó modellünkben az is, hogy a két évvel ezelőttivel

¹ A személyi jövedelmek meghatározására lásd a Magyar Háztartás Panel-vizsgálat műhelytanulmányainak módszertani részeit. A TÁRKI adatfelvételi rendszerében az egyes személyek jövedelménél a keresetek mellett mindazokat a jövedelmeket figyelembe vesszük, amelyek személyhez köthetők. A háztartás jövedelménél számoljuk el a háztartásokhoz tartozó személyek személyi jövedelmeinek összege mellett mindazokat a jövedelmeket és juttatásokat, amelyeknek alanya nem egy személy, hanem a háztartás egésze (pl. családi támogatások, ingatlan-bérbeadásból származó jövedelmek, mezőgazdasági kisegítő gazdaság jövedelmek stb.) Hangsúlyozzuk ugyanakkor, hogy mind a személyes, mind a háztartási jövedelmek esetében adataink a nettó, adózás és járulékok utáni jövedelmet tartalmazzák.

szemben ma már önálló, minden más tényezőtől is független jövedelemcsökkentő hatása van annak, ha valaki az elmúlt években volt munkanélküli.

Összességében a szignifikánsnak bizonyult változók segítségével a személyes nettó jövedelmek szóródásának 1998-ban 41 százalékát, 2000-ben csak 36 százalékát sikerült megmagyaráznunk. A két időpontra vonatkozó két modell között a magyarázó változók tekintetében csak kisebb különbségek vannak, bizonyos munkával kapcsolatos attitűdökre vonatkozó kérdéseket 2000-ben nem szerepeltettünk a kutatásban. Figyelembe vettük viszont a területi különbségeket, amely szerint a települési hierarchiában felfelé haladva magasabb jövedelemhez lehet jutni.

Nemzetközi összehasonlításban ezek az eredmények még mindig arra utalnak, hogy *Magyarországon a jövedelmek szóródása jól strukturált* szemben mondjuk a nyolcvanas évekkel, amikor mintegy 10 százalékponttal kevesebbet tudtunk magyarázni, és kiemelkedően a nemek közötti különbségeknek volt a legnagyobb hatása. Ez a nemek szerint különbség nem szűnt meg az 1990-es végére sem, de más változókkal kontrollált hatása már nem olyan kiugró. Ezzel szemben a képzettség és a vezető beosztás relatív súlyának alakulása hosszabb távon sokkal lényegesebb kérdés. Az előbbi esetében a kisebb közvetlen hatás, majd pedig a valamivel erősebb kontrollált hatás további mélyebb elemzése azért fontos, mert ezzel tulajdonképpen az iskolai befektetések megtérülését vizsgáljuk, amellyel kapcsolatosan a piacgazdaságban alapvetően egy növekvő trendnek kellene kirajzolódnia. A vezető beosztás jövedelmi előnye viszont egyértelműen csökkenőnek tűnik, de ezt az eredményünket is ellenőriznünk kell majd újabb adatokon.

A magyarázó változók közül továbbra is a vállalkozás hat legjobban a személyes jövedelmekre. Tudjuk ugyan, hogy a vállalkozói körben a legnagyobb a jövedelmek elhallgatása, és éppen ez a kör tud leginkább élni a kvázi jövedelemszerzés (költségelszámolás, nem jövedelemben jelentkező vagyonfelhalmozás) eszközeivel is, mégis hamis az a publicisztikai beállítás, hogy itt az átlagos jövedelmek alatti bevallások a jellemzőek. Az iskolai végzettség, a vállalati juttatásokban² kifejeződő egyéni teljesítmények és a beosztás szerepelnek a magyarázó változók közül a második-negyedik helyen. A tudás–teljesítmény–felelősség triász a meriokratikus elosztás alapelve. A társadalom túlnyomó többsége ugyancsak legitimnek tekinti, hogy a nyelvtudás és a különmunka többletjövedelemmel járjon. Kevésbé tolerálja a közvélemény a külföldi tulajdonú munkahelyen dolgozók előnyeit, a fiatalok és különösen a nők hátrányait. Elemzésünknek azonban talán még fontosabb eredménye az, hogy mely vizsgált változóknak nincsen önálló szignifikáns hatása: a fizikai-szellemi munka különbsége, a magán vagy állami tulajdonú munkahely, a cigány etnikum, az időleges betegség nem hat a személyes jövedelmekre.

1.1.2. A háztartási jövedelmek

A háztartások jövedelmi helyzete a vizsgált egy évben javult. A háztartások összjövedelme 15, egy főre jutó jövedelme 13 százalékkal magasabb, mint egy évvel korábban. A legfelső jövedelmi decilis egy főre jutó jövedelme ma 7,52-szerese a legalsó jövedelmi decilisének. Ez alacsonyabb, mint az elmúlt évben mért egyenlőtlenségi adat. Ugyanakkor figyelembe kell vennünk méréseink hibáját, és az évenkénti bizonytalanságokat is ki kell küszöbölni. Ennek alapján a kilencvenes évek első felében 7-szeres, a kilencvenes évek második felében pedig 7,5-szörös érték körüli évenkénti ingadozásokat figyelhetünk meg. (1.1.7. táblázat)

Összefoglalóan azt mondhatjuk, hogy a hetvenes-nyolcvanas években a felső decilis egy főre jutó jövedelme 4–5-szöröse volt az alsó decilisének. A rendszerváltást követően ez

² Ilyen vállalati juttatások lehetnek például élet- és nyugdíjbiztosítás, cégautó, autófenntartási költségterítés, munkahelyi orvosi ellátás, kedvezményes üdülési lehetőség.

viszonylag gyorsan, már a nyolcvanas és kilencvenes évek fordulóján felment 7-szeresre, majd a Bokros-csomag hatására újabb 0,5 százalékpontot emelkedett, és 7,5-szörös érték körül stabilizálódott.

Kísérletet tettünk ebben az esetben is az egy főre jutó nettó háztartási jövedelmek varianciájának magyarázására. Tulajdonképpen kérdésünk az lenne, hogy a háztartás társadalmi státusa vagy pedig a háztartás demográfiai szerkezete határozza meg inkább a háztartás egy főre jutó nettó jövedelmét. A kérdés megválaszolását azonban nehezíti, hogy az egy főre jutó jövedelemre vonatkozó változónk természetesen rendkívül érzékeny a háztartás létszámára. Tudjuk ugyanis, hogy a háztartás létszáma és megélhetési szükséglete koránt sincs lineáris kapcsolatban egymással. Ezért a kutatók gyakran különféle ekvivalencia skálák alkalmazásával fogyasztási egységekre vetített jövedelmekkel számolnak. Jelen elemzésünk a gyorsjelentés szintjén megmarad az egy főre jutó jövedelem vizsgálatánál. (1.1.8/a. és 1.1.8/b. táblázatok)

Az első lépésben a háztartásfő foglalkozási, valamint munkahelyi státusára vonatkozó változókat vontuk be a vizsgálatba, és sikerült a jövedelmek szórásának 18 százalékát megmagyarázni. Ez 5 százalékponttal kevesebb, mint két évvel korábban volt. Figyelemre méltó, hogy itt a háztartásfő vezető beosztásának nem szignifikáns a hatása. A lényegében egyforma erejű iskolai végzettség és vállalkozás mellett, a szellemi-fizikai különbség hatása ezúttal szignifikáns, bár – ellentétben a két évvel korábbi elemzéssel – a későbbi modellekben eltűnik ez a szignifikáns hatás.

A következő lépésben a korábban megismert teljesítmény-változókat vontuk be a modellbe. A háztartásfő nyelvtudása és különmunka végzése ez esetben is szignifikáns, hasonlóan a családfő által kapott munkahelyi juttatások szerepéhez. A háztartásfő korábbi munkanélkülisége is szignifikánsan csökkenti az egy főre jutó családi jövedelmet. Nem bizonyultak viszont szignifikánsnak a továbbiakban, az utolsó (3.) modellben a háztartásfő ideiglenes munkanélküliségére, betegségére, nemére, életkorára és cigány etnikumhoz tartozására vonatkozó változók. Jóllehet a cigány családok egy főre jutó jövedelme lényegesen alacsonyabb az átlagnál, de jövedelmük nem alacsonyabb a hasonló státusú nem cigány családokénál.

Két évvel ezelőtt igen erős volt a háztartás létszámával és összetételével kapcsolatos változók hatása. A legmagasabb súllyal a háztartás létszáma szerepelt, de jelentős volt a keresők számának a hatása is. Ebben az évben a keresők száma már nem bizonyult szignifikánsnak, és jelentősen csökkent a háztartáslétszám relatív súlya is. Mindennek következtében a teljes modell az egy főre jutó jövedelem varianciáját csak 28 százalékban magyarázza, szemben a két évvel korábbi 36 százalékkal. Mindez valószínűsíti azt a hipotézist, hogy a bevezetett családpolitikai és adózási intézkedések jelentősen csökkentették az egy főre jutó jövedelem érzékenységet a háztartáslétszámtól, és szinte teljesen függetlenné tették attól, hogy hány kereső van a családban. Ezt a hipotézist azonban szintén csak a további évek vizsgálatai erősíthetik majd meg.

1.1.1. táblázat**A 16 éven felüli népesség megoszlása gazdasági aktivitás szerint (%)**

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Alkalmazott	40,2	37,5	37,0	36,1	35,0	35,0	35,5	35,2	35,6
Vállalkozó	3,7	3,4	4,5	4,7	5,3	5,0	4,1	4,9	5,1
Alkalmi munkás	1,0	0,7	1,0	0,9	1,3	1,0	1,4	0,7	1,1
Nyugdíj mellett dolgozik	1,6	1,6	1,6	1,9	1,6	1,7	1,5	1,5	1,6
Gyed-gyes	3,7	3,9	4,0	3,9	4,0	4,4	3,6	3,6	4,0
Munkanélküli	5,7	7,2	5,5	4,6	4,1	4,5	4,2	5,8	4,2
Nyugdíjas	35,0	32,6	33,0	33,7	33,7	34,0	33,7	34,8	34,2
Eltartott	9,1	13,1	13,4	14,2	15,0	14,4	16,0	13,5	14,1
Összesen	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
N	4508	4449	4340	4245	4131	4032	4393	4504	4355

1.1.2. táblázat**A foglalkoztatottak megoszlása a munkahely tulajdonosa szerint (%)**

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Állami *	60,8	51,3	49,4	46,1	41,3	40,8	37,9	36,4	36,1
Vegyes	8,7	12,5	13	12,2	12	10,1	9,7	8,5	6,5
Magán **	30,5	36,1	37,6	41,7	46,7	49,1	52,4	55,1	57,4
Összesen	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
N	2083	1849	1841	1779	1696	1650	1494	1521	1528

* állami, költségvetési, önkormányzati tulajdon

** magánvállalkozás, magántulajdonban levő gazdasági társaság, szövetkezet

1.1.3. táblázat**A 16 éven felüli népesség egyes csoportjainak nettó havi személyi jövedelme (adott év március, Ft)**

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Alkalmazott	18707	22276	26972	30582	33317	39161	41789	49734	57666
Vállalkozó	53149	30797	37351	34365	36394	50056	58641	64294	66029
Gyed-gyes	8630	11169	12712	14769	16256	17903	22272	24296	30123
Munkanélküli	9370	10005	10660	10089	12018	14385	14623	13630	16500
Nyugdíjas	9175	10719	12742	14720	17570	22391	24144	29991	33058
N	3828	3698	3534	3527	3388	3385	4349	3712	3712

1.1.4. táblázat**Az egyes foglalkozási csoportok nettó havi személyi jövedelme (adott év március, Ft)**

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Átlag	21376	23002	27235	31140	34155	41706	43937	51425	58202
Felső vezető	49566	57756	72825	88344	85205	81932	100123	130191	149221
Középvezető	33885	45308	46210	52794	59320	74234	78341	95341	99628
Alsó vezető	22508	26034	34150	38499	43106	47560	52391	61475	65094
Értelmiség	23202	29410	35288	41007	44378	49638	58546	67864	80511
Egyéb szellemi	17807	21092	24338	29873	31151	35194	42387	50859	57803
Kisvállalkozó	58101	25950	34913	34413	34319	64737	57355	64974	71697
Szakmunkás	16483	20156	22531	25989	30823	38106	39675	44745	49399
Mg-i munkás	13062	16351	17499	19724	26107	24278	28765	31295	34634
Betanított	14569	16823	20881	21551	24473	29272	31187	37045	40983
Segédmunkások	14166	14662	16772	19472	21344	27868	26926	30028	31460
N	2095	1920	1911	1849	1779	1721	1777	1860	1829

1.1.5. táblázat

Az egyes kiemelt csoportok nettó havi személyi jövedelme forintban, illetve a foglalkoztatottak jövedelmének százalékában

Csoportok	1998			2000		
	Havi személyes jövedelem	A foglalkoztatottak százalékában	N	Havi személyes jövedelem	A foglalkoztatottak százalékában	N
Férfiak	47834	109	964	65215	110	870
Nők	38160	87	775	53144	90	835
Nyugdíjasok átlaga	25408	58	1517	33350	56	1319
Nyugdíjasok alsó decilise	10813	25	152	15287	26	132
Nyugdíjasok felső decilise	52185	119	155	65438	110	133
29 év alattiak	34219	78	458	48063	81	389
Cigányok	34835	79	46	40587	68	38
Érettségizettek	44612	102	430	60184	99	557
Főiskolai végzettség	62354	142	160	72570	122	194
Egyetemi végzettség	97024	221	78	122974	207	125
Fizikai	34180	78	975	47069	79	956
Szellemi	55481	126	764	75258	127	741
Idegen nyelven is beszél	61325	140	272	75820	128	437
Kisvállalkozó	55643	127	169	79326	134	227
Több mint 10 főt foglalkoztató	128342	292	11	114953	194	68

1.1.6/a. táblázat

A személyi jövedelmek varianciáját magyarázó regressziós modell 1998 (béta együtthatók)*

Változók	1. modell	2. modell	3. modell	4. modell
Iskolai végzettség	0,31	0,31	0,18	0,19
Szellemi-fizikai	n.sz.	n.sz.	n.sz.	n.sz.
Vállalkozás	0,30	0,30	0,30	0,29
Vezető beosztás	0,20	0,19	0,17	0,14
Munkahely magántulajdon		n.sz.	n.sz.	n.sz.
Munkahely külföldi		0,06	0,06	0,06
Nyelvtudás			0,10	0,11
Munkahelyi juttatások			0,17	0,16
Különmunka			0,11	0,10
Attitűd			0,07	0,06
Volt-e munkanélküli			n.sz.	n.sz.
Volt-e beteg				n.sz.
Cigány				n.sz.
Életkor				0,08
Nem (Férfi)				0,13
F-statisztika	200	138	95	76
R ²	0,32	0,32	0,38	0,41
N	1736	1736	1736	1736

*A becslések szignifikánsak $p < .05$ szinten. n.sz. = nem szignifikáns.

1.1.6/b. táblázat

A személyi jövedelmek varianciáját magyarázó regressziós modell 2000 (béta együtthatók)*

Változók	1. modell	2. modell	3. modell	4. modell
Iskolai végzettség	0,27	0,28	0,24	0,21
Szellemi-fizikai	n.sz.	n.sz.	n.sz.	n.sz.
Vállalkozás	0,28	0,29	0,29	0,27
Vezető beosztás	0,14	0,13	0,11	0,11
Munkahely magántulajdon		n.sz.	n.sz.	0,05
Munkahely külföldi		0,13	0,10	0,10
Nyelvtudás			n.sz.	0,05
Munkahelyi juttatások			0,20	0,20
Különmunka			0,05	n.sz.
Volt-e munkanélküli			-0,07	-0,07
Egészségi állapot				n.sz.
Cigány				n.sz.
Nem (férfi)				0,07
Életkor				0,08
Lakóhely				0,11
F-statisztika	108	79	60	44
R ²	0,27	0,29	0,34	0,36
N	1611	1611	1611	1611

*A becslések szignifikánsak $p < .05$ szinten. n.sz. = nem szignifikáns.

1.1.7. táblázat

Havi átlagos egy főre jutó decilisek jövedelemátlagai* (Ft)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Alsó decilis	4 432	4 721	5 200	5 994	6 566	7 309	8 637	10463	12206
2.	6 015	7 007	7 855	8 932	10 047	11 385	13 428	16259	18266
3.	6 847	8 134	9 311	10 591	12 292	14 103	16 202	19757	22294
4.	7 534	9 020	10 445	12 021	14 075	16 111	18 507	22891	25693
5.	8 189	9 867	11 525	13 356	15 752	18 046	21 016	25523	28782
6.	8 934	10 852	12 708	14 720	17 143	19 770	23 328	27976	31629
7.	10 010	12 153	14 284	16 498	19 070	21 812	25 817	30827	35321
8.	11 525	13 949	16 638	19 116	21 606	24 771	29 391	35272	40819
9.	14 166	17 173	20 577	23 984	26 793	30 283	35 146	44036	50222
Felső decilis	31 274	29 081	36 631	42 087	46 251	57 257	62 475	84515	91730
Átlag	10 858	12 190	14 511	16 722	18 940	22 091	25 384	31729	35675
Felső/alsó	7,06	6,16	7,04	7,02	7,04	7,83	7,23	8,08	7,52
N=	2050	1992	1952	1898	1844	1815	1879	2020	2013

* A háztartásfő egyéni súlyával súlyozott adatok.

1.1.8/a. táblázat

Az egy főre jutó háztartási jövedelmek varianciáját magyarázó regressziós modell 1998 (béta együtthatók)*

Változók	1. modell	2. modell	3. modell
Iskolai végzettség	0.21	0.16	0.18
Szellemi-fizikai	0.17	0.14	0.12
Vállalkozás	0.20	0.21	0.21
Vezető beosztás	n.sz.	n.sz.	n.sz.
Munkahely magántulajdon	n.sz.	n.sz.	n.sz.
Munkahely külföldi	0,11	n.sz.	n.sz.
Nyelvtudás		0,10	n.sz.
Munkahelyi juttatások		n.sz.	0,06
Különmunka		0,15	0,15
Attitűd		n.sz.	n.sz.
Volt-e munkanélküli			n.sz.
Volt-e beteg			n.sz.
Cigány			n.sz.
Életkor			0,08
Nem			n.sz.
Háztartáslétszám			-0,32
Keresők száma			0,18
Gyerekek száma			n.sz.
F-statisztika	72	61	60
R ²	00,23	00,26	00,36
N	1962	1962	1962

*A becslések szignifikánsak $p < 0,05$ szinten. n.sz.: nem szignifikáns.

1.1.8/b. táblázat

Az egy főre jutó háztartási jövedelmek varianciáját magyarázó regressziós modell 2000* (béta együtthatók)*

Változók	1. modell	2. modell	3. modell
Iskolai végzettség	0,21	0,17	0,20
Szellemi-fizikai	0,13	n.sz.	n.sz.
Vállalkozás	0,17	0,16	0,15
Vezető beosztás	n.sz.	n.sz.	n.sz.
Munkahely	n.sz.	n.sz.	n.sz.
Munkahely külföldi	0,09	0,08	n.sz.
Nyelvtudás		0,11	0,09
Munkahelyi iuttatás		0,07	0,11
Különmunka		0,09	0,10
Volt-e munkanélküli		-0,12	n.sz.
Égészségi állapot			n.sz.
Cigány			n.sz.
Nem (férfi)			n.sz.
Életkor			n.sz.
Lakóhely			0,11
Háztartáslétszám			-0,19
Keresők száma			n.sz.
Gyerekek száma			n.sz.
F-statisztika	22	16	13
R ²	00,18	00,21	00,28
N	1941	1941	1941

*A becslések szignifikánsak $p < 0,05$ szinten. n.sz.: nem szignifikáns.